

udtale for Folkethinget, at der maa blive taget Hensyn til praktiske Fiskeres Mening, hvis der gives nogen Lov paa dette Omraade, og vedtoges tillige enstemmig følgende Resolution: „1) Forsamlingen kan gaa ind paa en Begrænsning af Handel med umoden Fisk, helst efter Maal. 2) Søvrigt udtaler Forsamlingen, at den ikke billiger nogen Indstrækning i den hidtilværende fri Ret til Udøvelse af Fiskeri, og at den ikke antager, at Brugen af Redskaber har nogen Indflydelse paa Bestanden“. Det bemærtes, at disse Resolutioner ligeledes ere blevne enstemmig vedtagne paa et Møde i Tablov den 7de Januar 1888.

7. Fra 13 Fiskere paa Bønsø angaaende Fiskeriforholdene i Limfjorden. (Indbragt den 14de Februar 1888 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds, S. S. Hansen).

Andragerne formene, at der bør gøres alt Muligt, for at frede om Fiskebestanden i Limfjorden, og have de derved nærmest Fjnderfiskeriet for Øie, hvilket i de sidste Aar er drevet meget hensynsløst. Medens det nemlig er forbudt fra 1ste April til 1ste Oktober at fiske med Fjndersnurrevaad, benytter man i den Tid Malesnurrevaad, hvorved al Yngel opfiskes og dræbes, saa at der nu næsten ikke er Noget at fiske efter. De antage derfor, at alt Bundsleberedskab burde forbydes, hvorved vilde opnaas, at Fiskebestanden i en nær Fremtid vilde blive meget god. Ved at Vaadfiskerne slæbe ind i det skrøbelige Medgarn, sønderrive de dette, hvorved Fangsten gaar tabt. Ved at Fiskene paa den Maade stadig jages, blive de for smaa og daarlige, hvilket atter har Indflydelse paa Prisen, som da bliver meget lav. De antage, at naar der kun stadig fiskedes med staaende Redskab, vilde ikke alene Fiskebestanden, men ogsaa Kvaliteten blive langt bedre, og Limfjordsfisken som Følge deraf blive mere søgt og bedre betalt. De andrage derfor om, at det maa blive forbudt at bruge Snurre- eller Bøtvaad. Bønsø Sogneraad slutter sig til Andragendet, og mener, at det vilde gavne Fiskeriet umaadeligt, hvis alt Slæbevaad forbydes i de aabne Bredninger.

8. Fra Beboere i Ribe Amt om forskellige Bestemmelser i det forelagte Fiskerilovforslag. (Indbragt den 23de Februar 1888 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, Bluhme).

Andragerne udtale med Hensyn til Bestemmelsen i Lovforslagets § 10, at den ikke tilstrækkelig værner om deres Interesser med Hensyn til Ørredfiskeriet, da den ikke fjerner den Ulempe, som skyldes af det Korfiskeri, som drives af Fremmede, der lægge sig med Vaade og Garn udenfor Namundingerne, hvorved de ødelægge Ynglen og forstyrre det berettigede Fiskeri. De ønske derfor, at § 10 maatte erholde følgende Affattelse: „Uden særlig Adkomst maa intet Fiskeriredskab udsættes eller Vaadbræt finde Sted nærmere end 200 Favne i lige Linie fra Landved Fjordens Udmunding o. s. v.“, eller at i det MindsteParagrafens Slutning maatte affattes saaledes: „Hvor Forholdenes Bestaafenhed maatte gjøre det ønskeligt, kunne større eller mindre Afstande dog fastsættes af Indenrigsministeren.“ Med Hensyn til Størrelsen af den fangne Ørred, som i § 54 fastsættes til at være ikke under $\frac{3}{4}$ Pd., mene de, at Størrelsen bør fastsættes til mindst 2 Pd. som for Slet- og Pigvarer, fordi Næringsværdien af $\frac{3}{4}$ Pds. Ørred er saa ringe i Forhold til den Vægt, denne Fisk kan opnaa, og fordi det sikkert vil være til Gavn for Ynglen, jo strengere Forbudet er.